

STS de 31 d'octubre de 2006, recurs 2462/2004

*La classificació d'un lloc de treball com a funcional o laboral obliga a l'Administració a proveir-lo amb aquest caràcter, també si és de forma temporal (accés al text de la sentència)*

L'objecte de la sentència és determinar quina classe de personal pot acollir-se a la DT 4<sup>a</sup> de la Llei 6/1989, de la Funció Pública Basca, que en proves d'accés lliure a places de personal funcionari o laboral de l'Administració convocades mitjançant concurs oposició, permetia valorar amb un màxim del 45% de la puntuació assolible a la fase d'oposició els mèrits del personal que a l'entrada en vigor de la Llei tingués la condició d'interí o contractat administratiu de col·laboració temporal a l'Administració de la comunitat autònoma.

A efectes generals, però, el que interessa de la sentència és **la claredat amb què el TS determina que el règim jurídic aplicable al personal al servei de l'Administració ha de venir en tot cas condicionat per la classificació del lloc de treball que hagi d'ocupar.**

El Tribunal admet que l'ampli marge per escollir entre una organització funcional o una de laboral de què disposa l'Administració genera tensió entre les seves potestats organitzatives i el dret a la igualtat, doncs les diferències entre ambdós règims jurídics són profundes i inevitables. No obstant, en paraules del TC, les diferències existents entre aquests dos sistemes no violen el dret a la igualtat ja que estan configurades legalment. Només quan la diferència de tracte no té una de justificació objectiva i raonable es pot predicar la vulneració del principi d'igualtat.

Aclarida aquesta qüestió, **el TS afirma que hi ha d'haver una necessària correspondència entre el lloc de treball desenvolupat temporalment i el règim jurídic aplicable al personal que el desenvolupa, de manera que si el lloc està classificat com a funcional per la pròpia Administració, la mateixa naturalesa s'ha atribuir a la relació de serveis mantinguda durant el seu desenvolupament.** L'article 5.1 del *Decreto 315/1964, de 7 de febrero, por el que se aprueba la Ley Articulada de Funcionarios Civiles del Estado* caracteritza la figura del funcionari interí com aquell que desenvolupa places de plantilla destinades a ser proveïdes per funcionaris de carrera. En conseqüència, l'Administració només podrà contractar personal laboral per a places que no hagin estat classificades com a funcionaris.

L'Administració, en exercici de la seva potestat organitzativa, és lliure de crear llocs de treball subjectes al règim funcional o laboral, però, un cop classificat el lloc, el nomenament per a la seva provisió s'ha de fer d'acord amb l'específic règim jurídic que li ha assignat en classificar-lo.

**Aplicar al nomenament un règim jurídic diferent del corresponent a la classificació del lloc genera una inexplicable contradicció poc compatible amb la constitucional interdicció de l'arbitrarietat (art. 9.3 CE), que comporta establir unes diferències de tracte jurídic entre els empleats públics que poc s'adiu amb el principi d'igualtat (art.14 CE).**